

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság**

ítélete

Az ügy száma: Mfv.V.10.020/2025/4.

A tanács tagjai: Dr. Suba Ildikó a tanács elnöke

Dr. Tánczos Rita előadó bíró

Dr. Csesznok Judit Anna bíró

Dr. Puskás Péter bíró

Dr. Varga Edit bíró

A felperes: felperes neve

(felperes címe)

A felperes képviselője:

felperes képviselőjének neve

(felperes képviselőjének címe,

ügyintéző: Dr. Nyitrai Károly ügyvéd)

Az alperes: alperes neve

(alperes címe)

Az alperes képviselője:

Dr. Osváth Ildikó ügyvéd

(alperes képviselőjének címe)

A per tárgya: rendkívüli lemondás jogkövetkezményei és illetménypótlék megfizetése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

alperes

A másodfokú bíróság és a jogerős határozat száma:

Fővárosi Ítéltábla

2.Mf.31.198/2024/9.

Az elsőfokú bíróság és határozatának száma:

Fővárosi Törvényszék

20.M.70.508/2023/26. számon kijavított

20.M.70.508/2023/20.

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Ítéltábla 2.Mf.31.198/2024/9. számú jogerős ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 140.378 (száznegyvenezer-háromszázhetvennyolc) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A felülvizsgálati eljárás során felmerült 885.631 (nyolcszáznyolcvanötezer-hatszázharmincegy) forint illeték az állam terhén marad.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felülvizsgálati eljárásban irányadó tényállás szerint a felperes 2010. szeptember 1-től állt közalkalmazotti jogviszonyban ..., 2019. augusztus 21-től az alperes lett a munkáltatója. A felperes a kinevezése szerint általános munkarendben, heti 40 órában látta el a munkakörét azzal, hogy a napi munkaidő 7 óra 30 perckor kezdődött. A munkaidő nyilvántartást a ... rendszer rögzítette. Kinevezési okiratában a jubileumi jutalomra való jogosultság kezdő időpontjaként 1996. november 16-át határozták meg.

[2] A felperes tantárgyfelosztás szerinti heti óraszám a 2020/2021. és a 2021/2022. tanévben heti 24 óra, a 2022/2023. tanévben heti 25 óra volt.

[3] A felperes a 2020/2021. tanévben két alkalommal, a 2021/2022. tanévben hét alkalommal, a 2022/2023. tanévben tíz alkalommal látott el eseti helyettesítést. A helyettesítések elrendelésére a „tömbösített” tanítási óráiba illeszkedve, a felperes „lyukas órái” idején került sor.

[4] A felperes a pedagógusok jogállásának várható újraszabályozása miatt jogi képviselőhöz fordult, aki felhívta a figyelmét a jubileumi jutalma kifizetésének elmaradására és arra, hogy a helyettesítések kapcsán illetménypótlékre jogosult. Ezt követően a felperes 2023. május 30-án levélben szólította fel az alperest 10 óra – munkaidő-beosztástól eltérő – rendkívüli munkaidőben ellátott munkavégzés után járó ... forint illetménypótlék, valamint 2 havi illetményének megfelelő összegű, azaz ... forint ... éves jubileumi jutalom megfizetésére. Az alperes a felszólító levelet ugyanezen a napon átvette és 2023. június 1-jén kelt válaszában mind jogalapjában, mind összecszerúságában vitatta a felperes rendkívüli munkavégzés vonatkozásában előterjesztett igényét, ugyanakkor nem vitatta a jubileumi jutalomra való jogosultságot, de azt a felperes által megjelölt határidőben nem fizette meg.

[5] A felperes 2023. június 12-én rendkívüli lemondással megszüntette a közalkalmazotti jogviszonyát az alperes közalkalmazotti jogviszonyból eredő lényeges kötelezettségének több alkalommal történt szándékos, de legalább súlyosan gondatlan, jelentős mértékű megszegése miatt. Indokolásul előadta, hogy az elmúlt három évben számos alkalommal rendelt el a munkáltató munkavégzést 96 órán belül a munkaidő-beosztással nem érintett időpontra helyettesítés formájában. A neveléssel-oktatással lekötött munkaidőt meghaladóan tíz alkalommal ilyen módon teljesített rendkívüli munkavégzés ellenértékére ... forint, amit az alperes elmulasztott megfizetni. Ezen túl az alperes 1996. szeptember 1. óta folyamatosan fennálló közalkalmazotti jogviszonya ellenére a 2021. ...-jén esedékessé vált ... éves jubileumi jutalmat nem fizette meg. Ezen összegeket az alperes a 2023. május 30-án átvett fizetési felszólításban megjelölt 5 munkanapos határidő alatt és azt követően sem teljesítette megsértve ezzel a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (a

továbbiakban: Mt.) 6. § (2) bekezdésében előírt együttműködési kötelezettségét, de magatartása a bizalomvesztést is megalapozta.

[6] Az alperes a 2023. június 15-én kelt okiratában a felperes részére ... havi illetménynek megfelelő összegű jubileumi jutalmat állapított meg és intézkedett annak kifizetéséről. Másnap arról tájékoztatta a felperest, hogy a rendkívüli lemondása jogellenes az abban foglalt indokok valótlanlansága és okszerűtlensége miatt. A munkáltató a közalkalmazotti jogviszonyból eredő lényeges kötelezettségét a helyettesítés elrendelése és díjazása körében nem szegte meg, a jubileumi jutalom iránti igény tekintetében a felperes a lemondást megelőzően munkáltatója felé semmilyen felhívást nem intézett, ugyanakkor annak kifizetése iránt soron kívül intézkedett.

A felperes keresete, az alperes ellenkérelme

[7] A felperes keresetében a rendkívüli munkavégzés ellenértéke címén elmaradt illetménypótlék és késedelmi kamata megfizetésére, továbbá közalkalmazotti igazolása kiadására kérte kötelezni az alperest akként, hogy közalkalmazotti jogviszonya alperessel a közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvény (a továbbiakban: Kjt.) 29. § (3) bekezdése alapján a felmentési idő lejártával, 2024. január 10. napjával szűnt meg. Kérte továbbá, kötelezze a bíróság az alperest 60 nap + 5 hónap felmentési időre járó távolléti díj és kétszer 4 hónap távolléti díjának megfelelő összegű végkielégítés megfizetésére a perköltség viselése mellett.

[8] Előadta, hogy a nemzeti köznevelésről szóló 2011. évi CXCV. törvény (a továbbiakban: Nkt.) 62. § (5) bekezdése értelmében heti 32 óráig kötött munkarendben, ezt meghaladó 8 óra tekintetében kötetlen munkarendben végezte munkáját. A 32 órás kötött munkarend két részből állt: a neveléssel-oktatással lekötött munkaidőből (heti 22-26 óra) és a fennmaradó időtartamból, amely időszakban nevelést-oktatást előkészítő feladatokat végzett. Álláspontja szerint az alperes a neveléssel-oktatással lekötött munkaidőt a ... rendszerben, az adott tanórák és óraszámok meghatározásával, míg az egyéb iskolán kívüli programok tekintetében az éves munkatervben, a tanév rendjében osztotta be azzal, hogy ezen események, programok konkrét napját megjelölte.

[9] A munkáltató rendszeresen kötelezte az eredeti munkaidő-beosztás szerinti munkaidőtől eltérő munkavégzésre helyettesítés címén oly módon, hogy ezeket a munkavégzéseket 96 órán belül rendelte el. Álláspontja szerint ezen időtartamban végzett munka rendkívüli munkaidőben végzett munkának minősül és 50%-os illetménypótlék jár rá, amelyet az alperes nem fizetett meg. A rendkívüli lemondással kapcsolatos követelésével összefüggésben kifejtette, hogy az alperes jelentős kötelezettségét szegte meg azzal, hogy a rendkívüli munkavégzésért járó illetménypótlékot nem fizette meg a részére.

[10] Az alperes a kereset elutasítását és a felperes költségekben való marasztalását kérte. Állította, hogy a felperes jubileumi jutalomra való jogosultsága 2021. november 18-val keletkezett és azt megfizette a késedelmi kamat összegével együtt. A rendkívüli munkaidőben történt munkavégzés után járó pótlékigény körében arra hivatkozott, hogy a felperes kötött munkaidején belül elrendelt eseti helyettesítés nem minősült a munkaidő-beosztás

(munkarend) módosításának, az a munkaköri feladatok jogszerű elosztását jelentette. A felperes a rá irányadó általános munkarend és az általános teljes napi munkaidő keretében látta el az eseti helyettesítést, az úgynevezett kötött munkaidőben történő munkavégzés pedig semmiképpen nem minősülhet rendkívüli munkaidőben történő munkavégzésnek. Állította, hogy a felperes nem igazolta azt, hogy miért minősült jelentős mértékű kötelezettségzegésnek a munkáltató részéről az, hogy a kötött munkaidejében eseti helyettesítést rendelt el.

Az első- és másodfokú bíróság határozata

[11] Az elsőfokú bíróság illetménypótlék címén ... forint és késedelmi kamata megfizetésére kötelezte az alperest, ezt meghaladóan a keresetet elutasította és kötelezte a felperest a perköltség viselésére. Megállapította, hogy a felperes közalkalmazotti jogviszonyában rendelkezésre állási kötelezettség terhelte napi 8, heti 40 órában. Az Nkt. szerint a heti munkaidő 80%-át a pedagógus, az intézményvezető által meghatározott feladatok ellátásával köteles tölteni, míg a fennmaradó heti 8 óra beosztásáról maga rendelkezhet. Rögzítette, hogy a törvény a munkáltatónak adta a rendelkezési jogot azon feladatok meghatározására, amelyeket a pedagógusnak el kell látnia a kötött időszakban. Ebbe tartozik többek között az eseti helyettesítés is, amelyet más pedagógus helyébe lépve kellett ellátni anélkül, hogy azt előre lehetett volna tervezni. A felperesnek a heti kötött munkaidőnek minősülő 32 órában az intézményvezető által megszabott módon kellett a munkáját végeznie, a fennmaradó időben pedig rendelkezésre kellett állnia és teljesítenie a rá kiosztott feladatot. Ebbe álláspontja szerint a pedagógusok előmeneteli rendszeréről és a közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvény köznevelési intézményekben történő végrehajtásáról szóló 326/2021. (VIII. 30.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Vhr.) 17. § (1) bekezdés 8. pontjában rögzített helyettesítés is beletartozik az (5) bekezdés szerinti jogszabályi korlátok között.

[12] Ezen rendelkezések együttes értékeléséből azt a következtetést vonta le, hogy akár 96 órán belül is elrendelhetette a munkáltató a helyettesítést, mindez nem minősült az intézményvezető részéről munkaszervezésnek, hiszen nem beosztania kellett a közalkalmazott munkaidejét, hanem a jogszabályok keretei között kiosztani a feladatot. Megállapította, hogy a felperes a 32 óra kötött munkaidőt meghaladóan (3 óra) jogosult illetménypótlékra.

[13] A rendkívüli lemondás jogszerűsége vonatkozásában kifejtette, hogy a felperes nem bizonyította a rendkívüli lemondás Kjt. 29. §-a szerinti konjunktív feltételeit, igényét 2023. május 30-án jelentette be és 2023. június 12-én már rendkívüli lemondással élt, így keresete nem volt megalapozott.

[14] A felek fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet részben megváltoztatta és a felperes rendkívüli munkavégzéséért járó illetménypótlék összegét ... forintra felemelte, amelyet késedelmi kamataival együtt rendelt el megfizetni. Kötelezte továbbá az alperest ... forint felmentési időre járó távolléti díj és ... forint végkielégítés, továbbá elsőfokú és másodfokú perköltség megfizetésére azzal, hogy az elsőfokú eljárási és a fellebbezési illetéket az állam viseli. Megállapította, hogy összesen ... óra vonatkozásában a

felperes részére a saját órarendjében előírt tanóráin felül további tanórák megtartására vonatkozó eseti helyettesítést az alperes 96 órán belül rendelte el.

[15] A másodfokú bíróság arra a következtetésre jutott, hogy a felperes órarendje minősült munkaidő-beosztásának a perbeli esetben azzal együtt, hogy az éves munkatervben foglaltak is irányadók voltak a nevelési évben előre tervezhető feladatok meghatározása körében. Az órarendben szerepeltek a felperes tanórái és azok az időtartamok, amikor az adott munkanapon belül „lyukas órák” miatt nevelési-oktatási feladatokat az alperes nem írt elő számára.

[16] A másodfokú határozat szerint az SZMSZ ... pontja és a kinevezésnek az általános munkarendre és a heti 40 óra munkaidőre hivatkozása nem írhatja felül az Nkt. 62. § (5)-(6) bekezdésébe foglalt és az Mt. munkaidő-beosztás konkrét meghatározására, közlésére vonatkozó szabályait, így a közalkalmazottak esetén is alkalmazni kellett az Mt. 97. § (5) bekezdését és 107. § a) pontját, valamint 143. §-át is. Az Mt. a rendkívüliség szempontjából nem a munkavégzést, hanem a munkaidő elrendelést tekinti elsődlegesnek, mivel a munkáltatónak a rendes munkaidőt kell beosztania. Kifejtette, hogy a Vhr. 17. § (1) bekezdés 8. pontja a közoktatás működőképességének biztosítása érdekében ad lehetőséget váratlan ok felmerülésekor a pedagógus számára eseti helyettesítés elrendelésére, ami nem változtat azon, hogy a pedagógus foglalkoztatására is irányadó az Mt. 97. § (5) bekezdése, amelynek megsértése bérpótlékfizetési kötelezettséget von maga után. Amennyiben az órarend útján közölt munkaidő-beosztástól való eltérés a jogszabályban rögzített időbeli korlátba ütközik, az rendkívüli munkaidőt eredményez.

[17] A felperes jogviszonya azonnali hatállyal történt megszüntetése körében kifejtette, hogy az megalapozott volt. Az illetménypótlék a Kjt. 85/A. § 1) pontja alapján beletartozik az illetmény fogalmába, és a munka díjazásának sajátos formája a közalkalmazotti jogviszonyban állókat megillető jubileumi jutalom. Annak esedékessége nem függ a közalkalmazott fizetésre való felszólításától, elmaradása nem róható a közalkalmazott terhére. A másodfokú bíróság hivatkozott a Kúria Mfv.I.10.375/2018/3. számú döntésében foglaltakra, amely szerint a bérjellegű juttatás kifizetésének elmaradása – függetlenül a késedelemmel érintett időszak hosszától – jogszerű indokaként szolgálhat a munkavállaló szankciós jogviszony megszüntetésének, továbbá a Kúria Mfv.X.10.279/2019/6. számú döntésében foglaltakra, amely szerint azonnali hatállyal megszüntethető a jogviszony akkor is, ha a munkabérfizetés késedelmére egy alkalommal és csak részben kerül sor. Hivatkozott továbbá a Kúria BH 2023.76. számú döntésében kifejtett álláspontra is, amely szerint az illetmény megfizetésének akár néhány napos elmulasztása az adott jogviszonyból származó lényeges kötelezettség súlyos megszegését jelenti és megalapozza a közalkalmazott rendkívüli lemondását. Álláspontja szerint erre tekintettel a felperes jogszerűen élt a közalkalmazotti jogviszonya azonnali hatályú megszüntetésével.

Felülvizsgálati kérelem, felülvizsgálati ellenkérelem

[18] A jogerős ítélet ellen az alperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben kérte, hogy azt a Kúria helyezze hatályon kívül, a felperes keresetét teljes egészében utasítsa el, továbbá kötelezze a felperest az eljárással kapcsolatban felmerült perköltség

megfizetésére. Az alperes fenntartotta azt az álláspontját, hogy az adott jogvita vonatkozásában az Mt. 97. § (5) bekezdése nem alkalmazható. Ellenkező értelmezés esetére kérte figyelembe venni a felperes által csatolt helyettesítési kiírásokat, a munkaköri leírás hivatkozott rendelkezésének megfelelő helyettesítési rendet. Álláspontja szerint megalapozatlanul jutott arra a következtetésre a másodfokú bíróság, hogy az órarend minősült a felperes munkaidő-beosztásának. Ezen értelmezés alapján a pedagógus rendelkezésre állási ideje legfeljebb 26 óra lett volna, ellentétben a kinevezés részét képező iratban foglaltakkal, ami heti 40 órát tartalmaz.

[19] Az alperes hivatkozott az Mt. 52. § (1) bekezdés b) pontjára is, amely szerint a munkavállaló köteles a munkaideje alatt a munkáltató rendelkezésére állni. A felperes munkaideje heti 40 óra volt és őt is terhelte a rendelkezésre állási kötelezettség. Tévesnek értékelte azt a felperesi állítást, miszerint a felperes beosztás szerinti munkaideje kizárólag az órarend szerinti órákkal azonos időtartam lenne és minden további idő szabadidőnek minősülne. Érvelése szerint maga a másodfokú bíróság is hivatkozott az SzMSz több pontjára, amely eltérést tartalmaz az Mt. 97. § (5) bekezdésében foglalt szabálytól, erre az Mt. 135. § (1) bekezdése is lehetőséget ad.

[20] Kifejtette, hogy a másodfokú ítéletben felhívott Mfv.III.10.300/2017/6. számú kúriai határozat a megállapodás korlátjaként az egészséges és biztonságos munkavégzés feltételeinek biztosítását, illetve a munka- és pihenőidőre vonatkozó szabályok megtartását jelölte meg és nem utalt arra, hogy az SzMSz nem minősül eltérést engedő megállapodásnak. Sérelmezte azt is, hogy a másodfokú bíróság több pontot kiemelt az SzMSz-ből, amelyek olyan tevékenységek, amelyek végzésére a pedagógus a kötött munkaidőn túl, az intézményi keretein kívül is eleget tehet, az eseti helyettesítések elrendelésére azonban a 32 órás kötött munkaidőn belül kerülhet sor, így nem releváns a jogvita szempontjából a kötött munkaidőn kívüli feladatellátás.

[21] Megítélése szerint a másodfokú bíróság az által hivatkozott eseti döntésekből tévesen jutott arra a következtetésre, hogy azok az adott esetben is irányadók. Bár a jubileumi jutalom valóban a bérhez kapcsolódó adóköteles jövedelem, nem minősül bérjellegű juttatásnak, mivel nem a munkavégzés közvetlen ellenértéke, hanem a szolgálati idő és hűség elismerésére szolgáló külön juttatás. Nem a foglalkoztatott mindennapi létfenntartását biztosítja, annak késedelmes kifizetése nem minősül súlyos kötelezettségzegésnek, amely a jogviszony felszámolására adna okot. Utalt arra is, hogy a felperes rendkívüli lemondása és az igénybejelentés között mindösszesen 13 nap telt el, amely nem éri el az átlagos ügyintézési határidőt sem. A másodfokú bíróság nem értékelte azt, hogy a rendelkezésre álló lehető legrövidebb időn belül teljesítette a jubileumi jutalom fizetési kötelezettségét a késedelmi kamatokkal együtt.

[22] A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében kérte, hogy a Kúria a jogerős ítéletet hatályában tartsa fenn és marasztalja az alperest a perköltségben. Érvelése szerint az alperes felülvizsgálati kérelme nem felel meg a Pp. 413. § (1) bekezdés b) pontjában írt feltételeknek, mivel a Pp. 405. § (1) bekezdését, illetve a Pp. 369. § (1) bekezdés c) pontját jelölte meg megsértett jogszabályhelyként, amelyek a másodfokú eljárásra nem irányadók.

[23] Az alperes felülvizsgálati kérelmében azt állította, hogy az Mt. 97. § (5) bekezdése a perbeli esetben nem alkalmazható, azonban álláspontja szerint ezzel kapcsolatban semmilyen érvelést nem adott elő.

[24] Megalapozatlannak tartotta azt az állítást is, hogy a jogerős ítélet sérti az Mt. 52. § (1) bekezdés b) pontját. Előadta, hogy az alperes pontos tényállítást sem tett arra, hogy a peresített időszak egyes munkanapjain mi volt a felperes konkrét munkaidő-beosztása.

[25] Álláspontja szerint az adott esetre a Kúria Mfv.IV.10.118/2024/6. számú határozata nem alkalmazható, mivel az adott ügyben a munkáltató következetesen azt állította, hogy az órarendi órák meghatározásával úgynevezett „lyukas órák” időtartamára is munkaidőt oszt be. A perbeli eltérő tényállású ügyben a felperes munkarendjét a munkáltató meghatározta, ezen később sem változtatott, így az egyes tanévek eltérő órarendjeivel objektíve sem határozhatta volna meg a felperes munkaidő-beosztását.

[26] A felperes rendkívüli lemondása megfelelt a Kjt. 29. § (1) bekezdésében rögzített feltételeknek, így az intézkedés jogszerű volt. Állította, hogy a Kjt. 85/A. § 1) pontja szerint a jubileumi jutalom is munkabérnek minősült, amelyet nem vitatottan jelentős késedelemmel fizetett meg a munkáltató.

A Kúria döntése és jogi indokai

[27] Az alperes felülvizsgálati kérelme nem megalapozott.

[28] A felülvizsgálati eljárás rendkívüli perorvoslat, amelynek tárgya a Pp. 406. § (1) bekezdése alapján a jogerős érdemi határozatnak a Pp. 423. § (1) bekezdése szerinti korlátok közötti felülbírlata. Ennek megfelelően a Kúria a jogerős határozatot csak a felülvizsgálati kérelem (és a csatlakozó felülvizsgálati kérelem) keretei között, az ott megjelölt jogszabályok, illetve a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés tekintetében vizsgálhatja felül.

[29] A Pp. 413. § (1) bekezdésének b) pontja szerint a felülvizsgálati kérelemnek a beadványokra vonatkozó általános szabályok mellett tartalmaznia kell – többek között – a jogszabálysértés pontos megnevezését, a jogszabályhely pontos megjelölésével azt az eljárási, illetve anyagi jogi szabálysértést, amely kihatott az ügy érdemi eldöntésére, valamint annak indokait, hogy a fél az új határozat hozatalát vagy a határozat hatályon kívül helyezését milyen okból kívánja. Az eljárási tárgyú elvi iránymutatásoknak az új Pp. hatálybalépése folytán történő felülvizsgálatáról szóló 1/2017. PJE határozat szerint a Pp. alkalmazási körében is megfelelően irányadó, a felülvizsgálati kérelem hivatalbóli elutasításának egyes kérdéseiről szóló 1/2016. (II. 15.) PK vélemény 3. pontja szerint a felülvizsgálati kérelem egymással szorosan összefüggő kötelező tartalmi kellékei a jogszabálysértés és a megsértett jogszabály megjelölése, valamint annak kifejtése, hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja. Ezen együttes törvényi feltételeknek a fél akkor tesz eleget, ha egyrészt a megsértett jogszabályhelyet konkrétan megjelöli, másrészt a hivatkozott jogszabálysértést tartalmilag is körülírja és arra vonatkozó jogi álláspontját kifejti, vagyis, ha a

jogszabálysértésre való hivatkozása indokait is ismerteti. Mindezek bármelyikének hiánya a felülvizsgálati kérelem hivatalbóli elutasítását eredményezi (Pfv.V.20.633/2022/4.). A Kúria a jogerős ítéletet a fentiek figyelembevételével a Pp. 423. § (1) bekezdése alapján a hatályosan előterjesztett felülvizsgálati kérelem keretei között, az abban konkrétan megjelölt jogszabálysértések tekintetében vizsgálta.

[30] Az alperes állítása szerint a jogerős ítélet sérti a Pp. 369. § (1) bekezdés c) pontját, amely szerint a másodfokú bíróság az anyagi jogi felülbírálat során a megállapított tényekből az elsőfokú bíróságtól eltérő jogi következtetést vonhat le, a megállapított tényeket másként minősítheti. Az alperes ezzel kapcsolatos érveit nem fejtette ki, nem adta elő, hogy e vonatkozásban miért tekinthető jogszabálysértőnek a másodfokú bíróság eljárása. A jogerős ítéletből kitűnően a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást nagyobb részben helyesnek találta, azt kiegészítette és a felperes által megjelölt jogszabálysértésre tekintettel az elsőfokú ítéletben foglaltaktól eltérő tartalmú határozatot hozott, így eljárása nem sértette a megjelölt jogszabályi rendelkezést.

[31] Az alperes felülvizsgálati kérelmében állította azt is, hogy a jogerős ítélet sérti az Mt. 97. § (5) bekezdését, mivel az az adott jogvitában nem alkalmazható. A felülvizsgálati kérelem e kijelentéssel kapcsolatban jogi érvelést nem tartalmaz, így azt a Kúria érdemben nem vizsgálhatta.

[32] A felülvizsgálati érvelés szerint amennyiben a törvény a közalkalmazotti jogviszonyban is alkalmazni rendeli az Mt. 97. § (5) bekezdését, úgy eljárása során jogszerűen hagyta azt figyelmen kívül, mivel az Mt. 135. § (1) bekezdése lehetőséget biztosít a felek számára arra, hogy attól eltérjenek és erre az SzMSz-ben került sor. Helytállóan állította a felperes felülvizsgálati ellenkérelmében, hogy az alperes e körben sem tett teljes körű tény- és jogállítást, nem jelölte meg, hogy az általa hivatkozott megállapodás kik között, milyen tartalommal jött létre és mennyiben tér el az Mt. 97. § (5) bekezdésében foglaltaktól.

[33] Alaptalanul hivatkozott az alperes a felülvizsgálati kérelmében arra is, hogy a jogerős ítélet sérti az Mt. 52. § (1) bekezdés b) pontját, amely szerint a munkavállaló köteles munkaideje alatt munkavégzés céljából munkára képes állapotban a munkáltató rendelkezésére állni. A jogerős ítélet ezzel ellentétes megállapítást nem tartalmaz.

[34] A perbeli esetben abban az anyagi jogi kérdésben kellett a bíróságnak állást foglalni, hogy volt-e a felperes számára beosztott munkaidő azokban az időszakokban (időtartamokban) amelyekben őt a tanórák között eseti helyettesítésre kötelezte az alperes, s amennyiben ezen időszakokban a felperest munkavégzésre kötelezték, az rendkívüli munkaidőben végzett (munkaidő-beosztástól eltérő) munkának minősült-e és ez alapján pótlék fizetésére volt-e kötelezett a munkáltató vagy sem. Az alperes a felülvizsgálati kérelmében nem hivatkozott arra, hogy e körben a másodfokú bíróság a rendelkezésére álló bizonyítékokat tévesen értékelte és helytelenül állapította meg a tényállást [Pp. 279. § (1) bekezdés], illetve nem jelölt meg megsértett anyagi jogszabályhelyet sem [Mt. 107. § a) pont, 143. § (2) bekezdés]. Mindezekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletben megállapított tényállás alapján dönthetett és nem vizsgálhatta az alperes jogszabályhely megjelölésével és jogi érveléssel alá nem támasztott nyilatkozatát. Ugyancsak nem hivatkozott az alperes arra, hogy a jogerős ítélet indokolás nélkül jogkérdésben eltért a Kúria Mfv.IV.10.118/2024/6.

számú, a Bírósági Határozatok Gyűjteményében közzétett határozatától, ezért a Kúria e kérdésben sem foglalhatott állást.

[35] Az alperes felülvizsgálati kérelmében kifogásolta azt is, hogy a másodfokú bíróság téves következtetéseket vont le a jubileumi jutalom tekintetében és megalapozatlanul alkalmazta analógiaként a Kúria Mfv.I.10.375/2018/3, továbbá az Mfv.X.10.279/2019/6. számú döntésében, valamint a BH 2023.76. számú döntésben foglaltakat állítva, hogy a jubileumi jutalom nem minősül bérjellegű juttatásnak. Állította, hogy emiatt a felperes rendkívüli lemondása aránytalanul súlyos eljárás volt az őt sérelemhez képest, megsértett jogszabályhelyet [Kjt. 29. § (1) bekezdés a) pont] azonban nem jelölt meg, így a Kúria a felülvizsgálati kérelem ezzel kapcsolatos érvelését sem vizsgálhatta érdemben.

[36] Mindezek alapján megállapítható, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati érvelésben megjelölt anyagi és eljárási jogszabályokat nem sértette, így azt a Kúria a Pp. 424. § (1) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

[37] Az alperes a pervesztességére tekintettel köteles a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján viselni a felperes jogi képviselőjével a felülvizsgálati eljárásban felmerült költséget. Tekintettel arra, hogy a felülvizsgálati eljárás a bírósági eljárásban megállapított ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet (a továbbiakban: IM rendelet) hatálybalépését követően indult, a felperest megillető perköltség mértékéről e jogszabály alapján kellett rendelkezni. Az e címen igényelt – általános forgalmi adót tartalmazó – összeget a felperes felülvizsgálati ellenkérelmében 140.378 forintban határozta meg, ezért a Kúria ettől eltérő összeget az IM rendelet 3. § (1) bekezdése alapján sem állapíthatott meg.

[38] Az alperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 5. § (1) bekezdés c) pontja szerint személyes illetékmentességben részesült, így a le nem rótt felülvizsgálati eljárási illeték a Pp. 102. § (6) bekezdése alapján az állam terhén marad.

[39] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 405. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 376. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[40] Az ítélet elleni felülvizsgálatot a Pp. 407. § (1) bekezdés d) pontja kizárja.

A határozat elvi tartalma

A Kúria a jogerős határozatot csak a felülvizsgálati kérelem (csatlakozó felülvizsgálati kérelem) keretei között, az ott megjelölt jogszabálysértés, illetve a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés tekintetében vizsgálhatja felül.

Budapest, 2025. május 28.

Dr. Suba Ildikó s.k. a tanács elnöke, dr. Suba Ildikó s.k. a tanács elnöke az aláírásban akadályoztatott dr. Tánczos Rita előadó bíró helyett, dr. Csesznok Judit Anna s.k. bíró, dr. Puskás Péter s.k. bíró, dr. Varga Edit s.k. bíró